

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/10/2013
Identifikačné číslo spisu:	1011201980
Dátum vydania rozhodnutia:	17.07.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1011201980.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu X. I., bytom D., právne zastúpeného Mgr. Dušanom Zatkálikom, advokátom, so sídlom na ul. Ľudovíta Fullu 9/A, Bratislava, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, Bratislava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRP-P-DI-BCP-178/2011 zo dňa 19. októbra 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/247/2011-41 zo dňa 8. novembra 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/247/2011-41 zo dňa 8. novembra 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava 4, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-P-770/IV-DI-BCP-2011 zo dňa 6. októbra 2011 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. k. KRP-P-DI-BCP-178/2011 zo dňa 19. októbra 2011, bol žalobca uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. d) a k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len zákon o priestupkoch alebo ZoP), pretože svojim konaním porušil § 4 ods. 1 písm. b), ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len zákon o cestnej premávke alebo ZCP) tým, že dňa 1. septembra 2011 v čase o 21.28 hod. viedol osobné motorové vozidlo zn. škoda Fabia, EČV I. v Bratislave po Majerníkovej ulici smerom na ulicu Hany Meličkovej, na ktorej bol zastavený a kontrolovaný hliadkou PZ. Pri kontrole bolo zistené, že žalobca nemal u seba doklady predpísané

zákonom alebo osobitným predpisom a to vodičský preukaz z dôvodu, že si ho nechal doma. Žalobca sa podrobil dychovej skúške na zistenie požitia alkoholu, ktorá bola vykonaná elektronickým meračom typu Alcotest Dräger 7410, evidenčné číslo ARNJ - 0026 s pozitívnym výsledkom 1,30 mg/l, o čom svedčí zápis o dychovej skúške pod číslom merania 0,777.

Za tento priestupok bola žalobcovi podľa § 22 ods. 2 písm. b) ZoP uložená sankcia - pokuta vo výške 1.000,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov. Zároveň bol podľa § 79 ods. 1 zákona o priestupkoch zaviazaný uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré Krajský dopravný inšpektorát v Bratislave rozhodnutím č. k.: KRP-P-DI-BCP-178/2011 zo dňa 19. októbra 2011 zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Žalobca v žalobe, ktorú podal proti prvostupňovému i odvolaciemu rozhodnutiu správnych orgánov, navrhol napadnuté rozhodnutia zrušiť, pretože má za to, že v jeho prípade správne orgány považovali jeho konanie za priestupok, i keď ním nebol. Poukázal na to, že jazdil pod vplyvom menšieho množstva alkoholu iba preto, že nemohol inak zadovážiť liek svojej matke, ktorá mala vážne srdcové, život ohrozujúce problémy. Z týchto dôvodov žiadal napadnuté rozhodnutie ako aj prvostupňové správne rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania.

Krajský súd v Bratislave preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu podľa § 247 a nasl. O.s.p., pričom zistil, že postup pred vydaním napadnutého rozhodnutia i samotné napadnuté rozhodnutie žalovaného je zákonné a preto žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Rozsudok odôvodnil tým, že obranu žalobcu, že zabezpečoval pomoc pre svoju matku, považoval za účelovú, pretože v takomto prípade mohol vyčerpať iné možné prostriedky na odvrátenie nebezpečenstva hroziaceho jeho matke napríklad požiadať o pomoc susedov, ktorí ho mohli odvieť do lekárne, resp. zavolať RZP, alebo využiť služby taxislužby. Z týchto dôvodov krajský súd, nezistiac pochybenie ani vo výroku o uložení sankcie a jej výške, žalobu zamietol.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Opakovane uviedol, že rozhodnutie pokladá za nesprávne, keďže nebol podľa jeho názoru riadne zistený skutkový stav - nebola najmä vypočutá F. K. a skutok nebol správne právne posúdený. To spôsobilo nesprávne posúdenie konania žalobcu ako priestupok. Žalobca navrhol zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj predchádzajúce správne rozhodnutia o priestupku a zaviazat žalovaného na náhradu trov konania.

Žalovaný, poukazujúc na to, že žalobca nekonal v krajnej núdzi, v priestupkovom konaní neuvádzal svoje tvrdenia obsiahnuté v žalobe o tom, že žiadal o pomoc susedov, ale bezvýsledne, navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny a zákonný potvrdiť.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“, v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení

s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z. z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250a ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 17. júla 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie, ktorým bol žalobca uznaný za vinného z priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. d) a k) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch (ďalej iba ZP) na vyššie uvedenom skutkovom základe, za ktorý mu bola podľa § 22 ods. 2 písm. b) ZoP uložená sankcia - pokuta vo výške 1.000,- Eur a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 36 mesiacov a povinnosť uhradiť trovy konania vo výške 16,- Eur.

Podľa § 2 ods. 1 ZP, priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 2 ods. 2, písm. b) ZoP priestupkom nie je konanie, ktorým niekto odvracia nebezpečenstvo priamo hroziace záujmu chránenému zákonom, ak týmto konaním nebol spôsobený zrejme rovnako závažný následok ako ten, ktorý hrozil, a toto nebezpečenstvo nebolo možné v danej situácii odstrániť inak.

Podľa § 22 ods. 1 písm. d) a k) ZoP, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto vedie motorové vozidlo v stave vylučujúcom spôsobilosť viesť motorové vozidlo, ktorý si privodil požitím alkoholu, a ten kto iným konaním, ako sa uvádza v písmenách a) až j), poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 4 ods. 1, písm. b) ZCP, vodič je povinný mať pri sebe platné doklady predpísané týmto zákonom alebo osobitným predpisom.

Podľa § 4 ods. 2, písm. c) ZCP, vodič nesmie viesť vozidlo v takom čase po požití alkoholu alebo inej návykovej látky, keď sa alkohol alebo iná návyková látka ešte môžu nachádzať v jeho organizme.

Podľa § 51 zákona ZoP, ak nie je v tomto alebo v inom zákone ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie o priestupkoch všeobecné predpisy o správnom konaní.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd SR ako súd odvolací zistil, že správne orgány aplikovali správne ustanovenia zákona o priestupkoch na vzniknutú situáciu, najmä na posúdenie skutku a uloženie sankcie.

Zo skutkových zistení vyplýva jednoznačne, že žalobca mal v krvi v čase kontroly policajnou hliadkou 1,30 mg alkoholu na liter krvi, čo zodpovedá 2,71 promile alkoholu v krvi a teda ťažkému stupňu opitosti, pri ktorom je ťažko postihnutá motorika jedinca, rečové centrum, sťažený úsudok a najmä takmer úplne vymiznutá reakčná schopnosť vodiča. Za takéhoto stavu vodič v žiadnom prípade nesmie

na jazdu použiť vozidlo.

Ak by mal konať v krajnej núdzi - v takomto stave - musel by sa nachádzať v situácii, pri ktorej by mu nebolo možné pomôcť pri riešení kritického zdravotného stavu F. K. nielen susedskou výpomocou, ale nebola by k dispozícii ani verejná doprava, vrátane taxislužby, resp. by nebolo možné privolať rýchlu zdravotnú pomoc (ako správne uviedol krajský súd). Ohrozenie zdravia, resp. dokonca života by muselo byť tak akútne, že by sa dalo odvrátiť len v niekoľkých minútach alebo najviac v niekoľkých desiatkach minút.

Žalobca sa nenachádzal s ohrozenou osobou v hlbokej noci na mieste odlúčenom od civilizácie, bez akéhokoľvek kontaktu (telefonického, internetového a podobne). Za takýchto okolností bolo nasadenie do vozidla pod vplyvom ťažkej opilosti čírym hazardom spôsobujúcim výlučne ohrozenie ostatných účastníkov cestnej premávky, ale i žalobcu, ako vodiča.

Navyše odvolací súd zistil, že žalobca sa pri kontrole vôbec nebránil tvrdeniami týkajúcimi sa starostlivosti o zdravie F. K. - vôbec nič v súvislosti s jej zdravím ani len nenaznačil, neskôr po podaní žaloby však svoju obhajobu založil práve na uvedenom tvrdení.

Na tomto podstatnom skutkovom zistení (ťažký stupeň opilstva v čase kontroly policajnou hliadkou) a jeho správnom právnom posúdení by nič nezmenil ani výsluch svedkyne F. K. a bolo by opäť len a len na posúdení súdom, či konanie žalobcu bolo konaním v krajnej núdzi alebo mimo jej rámca.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, spravujúc sa citovanými ustanoveniami zákonov, vzhľadom na jednoznačnosť skutkového a právneho stavu v prerokúvanej veci, v podstate odkazuje na konanie pred krajským súdom a odôvodnenie jeho napadnutého rozhodnutia v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

So zreteľom na to, že z vykonaných dôkazov je nepochybné, že skutok sa stal tak ako bol uvedený v napadnutých rozhodnutiach správnych orgánov, nemá odvolací súd v podstate čo dodať. Z uvedených dôkazov a rozhodnutí vyplynulo, že žalobca bol zastavený hliadkou Policajného zboru a na jej vyzvanie sa podrobil vyšetreniu na zistenie alkoholu v dychu a ten bol preukázaný v uvedenej výške, keď navyše žalobca nemal pri sebe vodičský preukaz, hoci ZCP mu takú povinnosť pod hrozbou sankcie ukladá.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani pokiaľ ide o uloženie sankcie so zreteľom na nebezpečnosť priestupku pre spoločnosť, stupeň požitého alkoholu, vysokú mieru ohrozenia iných účastníkov cestnej premávky, berúc na zreteľ, že žalobca je v podstate vodič z povolania - taxikár. To odôvodnilo uloženie sankcie v hornej polovici sadzby, nie však až úplne na najvyššej hranici. Jedine takáto sankcia môže primerane účinne zabezpečiť nielen individuálnu, ale aj generálnu prevenciu pred páchaním podobných priestupkov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa preto stotožnil so záverom krajského súdu a jeho rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.